

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/41/EB

frá 18. júní 1998

um skráningu einstaklinga sem sigla með farþegaskipum til og frá höfnum aðildarríkja bandalagsins

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 84. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gera verður frekari ráðstafanir innan ramma sameiginlegrar stefnu í flutningamálum til að auka öryggi í flutningum á sjó.
- 2) Sjóslys þar sem farþegaskip eiga í hlut og mikið manntjón hefur orðið, ekki síst slysin þar sem skipin *Herald of Free Enterprise* og *Estonia* fórust, eru mikið áhyggjuefni í bandalaginu. Einstaklingar, sem sigla með farþegaskipum og háhraðafarþegaförum innan bandalagsins, eiga að geta búist við og treyst því að fyllsta öryggis sé gætt og að fyrir hendi sé viðunandi upplýsingakerfi er auðveldi leit og björgun og skilvirka meðferð á eftirmálum slyss sem kann að bera að höndum.
- 3) Nauðsynlegt er að tryggja að farþegafjöldi um borð í farþegaskipi sé ekki meiri en sá fjöldi sem tekinn er fram í skírteinum skipsins og öryggisbúnaður þess eru gerður fyrir. Skipafélögin skulu vera fær um að gefa leitar- og björgunarsveitum upplýsingar um hversu margir einstaklingar hafa lent í slysi.
- 4) Taka verður saman upplýsingar um farþega og áhöfn í því skyni að auðvelda leit og björgun og skilvirka meðferð á eftirmálum slyss, þ.e. að bera kennsl á einstaklinga sem lentu í slysinu, veita skýrari upplýsingar um tengd lagaleg málefni og stuðla að betri læknishjálpi fyrir þá sem bjargað er. Slíkar upplýsingar gætu komið í veg fyrir óþarfa áhyggjur ættingja og annarra, sem málið varðar, af einstaklingum um borð í farþegaskipum sem lenda í slysum á hafsvæðum þeim sem aðildarríki

bera ábyrgð á samkvæmt alþjóðasamningnum um leit og björgun á sjó (SAR) frá 1979.

- 5) Því ber að telja og skrá farþega fyrir brottför sérhvers skips.
- 6) Í III. kafla alþjóðasamningsins um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningsins) er kveðið á um talningu og skráningu allra einstaklinga um borð í öllum farþegaskipum sem sigla á alþjóðlegum leiðum, frá 1. júlí 1997 og 1. janúar 1999 eftir því sem við á, þótt yfirvöldum sé heimilt að undanskilja farþegaskip, sem sigla á skýldum hafsvæðum, þessum kröfum og kröfunni um skráningu ef óframkvæmanlegt reynist að útbúa skrár af þessu tagi sökum áætlanafærða skipa. Þessi kafla SOLAS-samningsins tekur ekki til ferða á innlendum hafsvæðum og er einstökum aðildarríkjum í sjálfvald sett hvernig þau fara með ýmis mikilvæg túlkunaratriði hans.
- 7) Þessi tilskipun er í samræmi við rétt aðildarríkjanna til að gera, í vissum tilvikum, strangari kröfur til farþegaskipa sem sigla til og frá höfnum þeirra en mælt er fyrir um í SOLAS-samningnum.
- 8) Aðgerðir á vettvangi bandalagsins er skilvirkasta leiðin til að koma á almennu lágmarksöryggi fyrir skip innan bandalagsins, þar sem farþegaflutningar á sjó varða einnig innri markaðinn.
- 9) Með hliðsjón af hlutfallsreglunni er tilskipun ráðsins viðeigandi löggerningur þar sem hún myndar ramma um samræmda og lögboðna beitingu aðildarríkjanna á öryggisstöðlum en veitir þó hverju aðildarríki rétt til að ákveða hvers konar gerningar henta best til að koma þeim til framkvæmda samkvæmt kerfi landsins.
- 10) Aðildarríki getur tryggt að farþegaskip sem sigla undir fána þess og fyrirtækin, sem annast rekstur þeirra, fullnægi gildandi öryggisreglum. Þessar reglur ættu ekki að gilda um skip sem sigla á milli hafna í þriðju löndum. Þær ferðir falla undir ákvæði SOLAS-samningsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 31, 31. 1. 1997, bls. 5 og Stjtið. EB C 275, 11. 9. 1997, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 206, 7. 7. 1997, bls. 111.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 29. maí 1997 (Stjtið. EB C 138, 16. 6. 1998, bls. 31), sameiginleg afstaða ráðsins frá 11. desember 1997 (Stjtið. EB C 23, 23. 1. 1998, bls. 17) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. mars 1998 (Stjtið. EB C 104, 6. 4. 1998).

11) Eina leiðin til að tryggja örugga og skilvirka meðferð á eftirmálum slysa fyrir öll farþegaskip sem eru sigla frá eða til stendur að sigli frá höfnum aðildarríkjanna, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, er að aðildarríkin geri það að skilyrði fyrir því að skipin fái að sigla frá höfnum þeirra að öryggisreglum sé fylgt til hins ítrasta. Veiting undanþágna frá þessum reglum má ekki velta á fánaríkinu einu þar sem aðeins hafnaríkið er í aðstöðu til að ákveða kröfur sem tryggt geta bestu mögulegu leitar- og björgunaraðgerðir fyrir farþegaskip sem sigla til og frá höfn þess.

12) Í því skyni að samhæfa öryggisvernd og forðast röskun á samkeppni skulu aðildarríkin ekki veita undanþágu frá viðeigandi ákvæðum SOLAS-samningsins um „upplýsingar um farþega“ í ferðum, sem hefjast eða lýkur í höfn innan bandalagsins, af öðrum ástæðum en þeim sem getið er í þessari tilskipun.

13) Til að auka hagræðingu og forðast röskun á samkeppni er skylt að koma á samhæfðri aðferð við að ákveða í hvaða ferðum skal vera skylt að skrá alla einstaklinga um borð. Niðurstaðan var sú að setja tuttugu mílna viðmiðunarramma með hliðsjón af þeim meginreglum og sérstökum aðstæðum sem öll aðildarríkin viðurkenna.

14) Af sérstökum hagnýtum ástæðum gæti talning á þeim einstaklingum, sem sigla á farþegaskipum yfir Messínusundið, farið tímabundið fram á einfaldari hátt en með því að telja einstaklinga. Aðildarríki ættu að hafa þann möguleika að geta veitt einhverjar tilslakanir frá tilkynningaskyldu til lands um fjölda einstaklinga um borð í farþegaskipum, sem sigla stuttar áætlunarferðir á skyldum hafsvæðum eingöngu, eins og skilgreint er í þessari tilskipun. Farþegaskip, sem aðeins sigla á skyldum hafsvæðum, eru í minni hættu en önnur og ættu því að hafa möguleika á undanþágu. Við sérstakar kringumstæður kann að reynast óframkvæmanlegt fyrir skipafélög að skrá einstaklinga um borð og því væri hægt að heimila undanþágu frá skráningarskyldu undir sérstökum kringumstæðum og samkvæmt skýrt skilgreindum skilyrðum.

15) Skylt er að samantekt og úrvinnsla gagna um nafngreinda einstaklinga fari fram í samræmi við þær grundvallarreglur um gagnavernd sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB⁽¹⁾. Einkum ber að upplýsa einstaklinga, þegar gögnin eru tekin saman, um ástæðuna fyrir því að gagnanna er krafist og skulu gögnin að-

eins geymd í mjög skamman tíma og aldrei lengur en nauðsynlegt er til að ákvæðum þessarar tilskipunar sé fullnægt.

16) Nauðsynlegt er að nefnd skipuð fulltrúum aðildarríkjanna aðstoði framkvæmdastjórnina við skilvirka beitingu þessarar tilskipunar. Nefndin sem komið var á fót með 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE⁽²⁾ getur tekið það hlutverk að sér.

17) Nefndinni er heimilt að aðlaga tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar þannig að tekið sé tillit til síðari breytinga á SOLAS-samningnum sem öðlast hafa gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmiðið með þessari tilskipun er að auka öryggi og líkur á björgun farþega og áhafnar á farþegaskipum sem sigla til og frá höfnum aðildarríkjanna bandalagsins og að tryggja að staðið verði á skilvirkari hátt að leit og björgun og eftirmálum slysa sem kunna að bera að höndum.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „einstaklingar“: allir um borð, óháð aldri,
- „farþegaskip“: haffært skip eða haffært háhraðafar sem getur flutt fleiri en tólf farþega,
- „háhraðafar“: háhraðafar eins og það er skilgreint í 1. reglu X. kafla SOLAS-samningsins frá 1974, í þeirri útgáfu sem var í gildi þegar þessi tilskipun var samþykkt,
- „fyrirtæki“: eigandi farþegaskips eða önnur stofnun eða einstaklingur, t.d. framkvæmdastjóri eða skipamiðlari þurrleiguskipa (skipa án áhafna), sem hefur tekið yfir ábyrgð á rekstri farþegaskips frá eiganda,
- „ISM-reglur“: alþjóðareglur um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir, samþykktar af Alþjóðasiglingamálastofnuninni (IMO) með ályktun þingsins A.741(18) frá 4. nóvember 1993,

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 281, 23. 11. 1995, bls. 31.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

- „umsjónarmaður farþegaskráningar“: einstaklingur í landi sem fyrirtæki hefur tilnefnt til að sjá um að ákvæðum ISM-reglnanna sé fullnægt eða einstaklingur í landi sem fyrirtæki tilnefnir til að annast vörslu upplýsinga um einstaklinga sem stíga um borð í farþegaskip fyrirtækisins,
- „tilnefnd yfirvöld“: lögbær yfirvöld aðildarríkis sem annast leit og björgun eða meðferð á eftirmálum slyss,
- „míla“: 1 852 metrar,
- „skýlt hafsvæði“: hafsvæði í skjóli fyrir áhrifum frá opnu hafi, þar sem skip er aldrei meira en sex mílur frá vari þar sem skipreika einstaklingar kæmust í land og þar sem nálægð við leitar- og björgunarþjónustu er tryggð,
- „áætlunarferðir“: siglingar skips milli tveggja eða fleiri staða, annaðhvort:
 - a) samkvæmt áætlun, eða
 - b) með svo reglulegum eða tíðum ferðum að telja má að um reglubundnar ferðir sé að ræða,
- „þriðja land“: hvert það land sem er ekki aðildarríki.

3. gr.

Þessi reglugerð gildir um farþegaskip, að undanskildum:

- herskipum og liðsflutningaskipum,
- lystisnekkjum, nema á þeim sé eða muni verða áhöfn og þær flytji fleiri en tólf farþega gegn greiðslu.

4. gr.

1. Telja skal alla einstaklinga um borð í sérhverju farþegaskipi, sem lætur úr höfn í aðildarríki, fyrir brottför skipsins.
2. Fyrir brottför skipsins skal tilkynna skipstjóra farþegaskipsins og umsjónarmanni farþegaskráningar fyrirtækisins eða kerfi á vegum fyrirtækisins í landi, sem gegnir sama hlutverki, um fjölda einstaklinga um borð.

5. gr.

1. Eftirfarandi upplýsingar skulu skráðar fyrir sérhvert farþegaskip sem lætur úr höfn í aðildarríki og leggur upp í lengri ferð en tuttugu mílur frá brottfararstað:

- föðurnafn/eftirnafn allra einstaklinga um borð,
- nafn eða upphafsstafir þeirra,
- kyn þeirra,
- hvaða aldursflokki (fullorðinn, barn eða ungbarn) þeir tilheyra eða aldur eða fæðingarár,
- upplýsingar um hvort viðkomandi þurfi á sérstakri umönnun eða aðstoð að halda í neyðartilviki, ef farþegi býður þær sjálfviljugur.

2. Þessum upplýsingum skal safnað fyrir brottför og þær sendar umsjónarmanni farþegaskráningar fyrirtækisins eða kerfi fyrirtækisins í landi, sem gegnir sama hlutverki, eigi síðar en þrjátíu mínútum eftir brottför.

6. gr.

1. Hvert aðildarríki skal, að því er varðar sérhvert farþegaskip sem siglir undir fána þess og lætur úr höfn utan bandalagsins og stefnir til hafnar innan bandalagsins, krefjast þess af fyrirtækinu að það sjái til þess að upplýsingarnar, sem tilgreindar eru í 1. mgr. 4. gr. og 1. mgr. 5. gr., séu látnar í té eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 5. gr.

2. Hvert aðildarríki skal, að því er varðar sérhvert farþegaskip sem siglir undir fána þriðja lands og lætur úr höfn utan bandalagsins og stefnir til hafnar innan bandalagsins, krefjast þess af fyrirtækinu að það sjái til þess að upplýsingunum, sem tilgreindar eru í 1. mgr. 4. gr. og 1. mgr. 5. gr., sé safnað og þær varðveittar svo þær séu fyrir hendi fyrir tilnefnd yfirvöld ef þörf er á til leitar og björgunar og vegna eftirmála slyss.

3. Aðildarríki er aðeins heimilt að veita skipi, sem siglir undir fána þess og kemur til hafnar innan bandalagsins frá höfn utan bandalagsins, undanþágu, að því er varðar upplýsingar um farþega samkvæmt viðeigandi ákvæðum SOLAS-samningsins, í samræmi við skilyrðin um undanþágur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

7. gr.

Fyrir brottför farþegaskips frá höfn innan aðildarríkis skal skipstjóri sjá til þess um að fjöldi einstaklinga um borð sé ekki meiri en sá fjöldi sem farþegaskipið hefur heimild til að flytja.

8. gr.

Hvert það fyrirtæki sem axlar þá ábyrgð að reka farþegaskip skal, þar sem þess er krafist samkvæmt 4. og 5. gr.:

- setja upp kerfi til skráningar á upplýsingum um farþega. Kerfið skal uppfylla þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 11. gr.,

— skipa umsjónarmann farþegaskráningar til að annast vörslu og afhendingu þessara upplýsinga ef neyðartilvik ber að höndum eða vegna eftirmála slyss.

Fyrirtækið skal sjá til þess að upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, séu ætíð aðgengilegar fyrir tilnefnd yfirvöld til leitar og björgunar ef neyðartilvik ber að höndum eða vegna eftirmála slyss.

Persónulegar upplýsingar, sem teknar eru saman í samræmi við 5. gr., skulu ekki geymdar lengur en nauðsynlegt er til að ákvæðum þessarar tilskipunar sé fullnægt.

Fyrirtækið skal tryggja að upplýsingar um einstaklinga, sem látið hafa í ljós að þeir þurfi á sérstakri umönnun eða aðstoð að halda í neyðartilviki, séu skráðar með tilhlýðilegum hætti og tilkynntar skipstjóra fyrir brottför farþegaskipsins.

9. gr.

1. Aðildarríki, þaðan sem skip lætur úr höfn, er heimilt að lækka tuttugu mílna viðmiðunarmarkið sem mælt er fyrir um í 5. gr.

Sérhver ákvörðun um að lækka viðmiðunarmarkið fyrir ferðir milli tveggja hafna í mismunandi aðildarríkjum skal tekin sameiginlega af aðildarríkjunum tveimur.

2. a) Við beitingu 1. mgr. 4. gr. er lýðveldinu Ítalíu heimilt, að því er varðar áætlunarferðir yfir Messínusundið, að samþykka ákvæði um að telja megi hámarksfjölda einstaklinga sem farþegaskipi, sem einnig flytur farþegalestarvagna og ökutæki, er heimilt að flytja á grundvelli hámarksfjölda farþega sem leyfilegt er að flytja í lestarvögnunum og öllum öðrum ökutækjum um borð, ef því verður ekki við komið að telja einstaklingana sérstaklega af hagnýtum ástæðum. Beiting þessa ákvæðis takmarkast við fjögurra ára tímabil. Ákvörðun um framlengingu skal tekin á grundvelli fenginnar reynslu, í samræmi við 3. mgr.

b) Aðildarríki, þaðan sem skip lætur úr höfn, er heimilt að veita farþegaskipum, sem fara áætlunarferðir á skyldum hafsvæðum eingöngu sem taka innan við klukkustund milli hafna, undanþágu frá þeirri kvöð, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 4. gr., að tilkynna umsjónarmanni farþegaskráningar eða kerfi fyrirtækisins í landi, sem gegnir sama hlutverki, um fjölda einstaklinga um borð.

c) Aðildarríki er heimilt að veita farþegaskipum, sem sigla á skyldum hafsvæðum eingöngu milli tveggja hafna eða sem láta úr og leggjast við sömu höfn án viðkomu á leiðinni, undanþágu frá þeirri kvöð sem mælt er fyrir um í 5. gr.

3. Eftirfarandi málsmeðferð skal gilda við þær aðstæður sem mælt er fyrir um í 2. mgr.:

a) aðildarríkið skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um þá ákvörðun sína að veita undanþágu frá viðeigandi ákvæðum 4. og 5. gr. og gefa góð rök fyrir ástæðum hennar;

b) telji framkvæmdastjórnin innan sex mánaða frá slíkri tilkynningu að ákvörðunin sé ekki réttlætunleg eða að hún geti haft neikvæð áhrif á samkeppni er henni heimilt, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr., að krefjast þess að aðildarríkið breyti ákvörðun sinni eða afturkalli hana.

4. Hvað varðar áætlunarferðir á svæði þar sem minna en 10% líkur eru á því á ársgrundvelli að ölduhæð verði meiri en tveir metrar, og

— ef ferðin er ekki lengri en u.þ.b. þrjátíu mílur frá brottfararstað, eða

— þar sem meginmarkmið þjónustunnar er að halda uppi reglubundnum, hefðbundnum tengslum við afskekktar byggðir,

er aðildarríki þaðan sem farþegaskip lætur úr höfn í innanlandsferðir eða tveimur aðildarríkjum, sem farþegaskip sigla milli hafna hjá, heimilt að fara fram á það við framkvæmdastjórnina að hún veiti undanþágu, algjöra eða að hluta til, frá þessari kröfu, telji þau skráningu upplýsinganna, sem tilgreindar eru í 1. mgr. 5. gr., óframkvæmanlega fyrir fyrirtækin.

Í þessu skyni skal leggja fram sannanir fyrir því að skráning sé óframkvæmanleg. Auk þess skal sýna fram á að á svæðinu, þar sem slík skip eru starfrækt, sé fyrir hendi siglingaleiðsögubúnaður í landi og áreiðanlegar veðurspár, auk viðeigandi og fullnægjandi leitar- og björgunarbúnaðar. Undanþágur, sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein, mega ekki hafa neikvæð áhrif á samkeppni.

Taka skal ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr.

5. Aðildarríki skal ekki, samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, veita undanþágu neinu því farþegaskipi sem siglir frá höfnum þess undir fána þriðja lands sem er samningsaðili að SOLAS-samningnum og samþykkir ekki beitingu slíkra undanþágna samkvæmt þeim samningi.

10. gr.

Aðildarríkin skulu viðurkenna skráningarkerfin sem eru sett upp í samræmi við 8. gr.

Aðildarríki skulu að minnsta kosti láta fara fram slembiathugun til að ganga úr skugga um að skráningarkerfin, sem sett eru upp samkvæmt þessari tilskipun á yfirráðasvæði þeirra, starfi eðlilega.

Hvert aðildarríki skal tilnefna yfirvald sem fyrirtækin, sem 8 gr. á við um, skulu senda upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun.

11. gr.

1. Að því er þessa tilskipun varðar skal skráningarkerfi fullnægja eftirfarandi viðmiðunum um notagildi:

i) læsileiki:

upplýsingarnar, sem krafist er, verða að vera með sniði sem er auðlesid,

ii) tiltækileiki:

tilnefnd yfirvöld, sem upplýsingarnar í kerfinu varða, verða að hafa greiðan aðgang að upplýsingunum sem krafist er,

iii) einföldun formsatriða:

kerfið skal þannig hannað að það valdi farþegum, sem stíga um borð og/eða frá borði, ekki ónauðsynlegum tófum;

iv) öryggi:

vernda skal upplýsingarnar á tilhlýðilegan hátt gegn eyðileggingu eða tjóni, af slysi eða á ólögmetan hátt, auk þess að koma í veg fyrir að þeim verði breytt, þær birtar eða veittur aðgangur að þeim í heimildarleysi.

2. Koma skal í veg fyrir að mörg kerfi séu á sömu eða svipuðum leiðum.

12. gr.

Með fyrirvara um þær málsmeðferðir sem eru notaðar til að breyta SOLAS-samningnum er heimilt að breyta þessari tilskipun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. til að tryggja, að því er varðar þessa tilskipun og án þess að víkka gildissvið hennar, beitingu síðari breytinga á SOLAS-samningnum, sem tengjast skráningarkerfum, er gengið hafa í gildi eftir að þessi tilskipun var samþykkt.

13. gr.

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót samkvæmt 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE. Nefndin skal starfa í samræmi við málsmeð-

ferðina sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. þeirrar greinar.

14. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þessum viðurlögum sé beitt. Viðurlög, sem er kveðið á um með þessum hætti, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Beita skal 5. gr. eigi síðar en 1. janúar 2000.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni öll ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

16. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún er birt.

17. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 18. júní 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

G. STRANG

forseti.